

СОЛ

Арсенију

МЕЂУ ЊИМА

међу њима његови плавичасти капци
 жилице цветови корење
 блед и танан полумесец чела

жена је мирно стајала држећи дете у наручју
 на белом небу лица наспрам округлих образа
 тамна сенка косе преко темена разбежана из својих слабих веза
 незнана шума заштићено место бекства
 згрчених ручица подигнутих нагоре такође ознојених у ваздуху
 будућег лета
 наде

гледајући га
 мислила је на време када га је први пут видела
 присуство његово које се сручило на нешто иначе блиско и свакодневно

на руке скривене у безобличним хаљинама и ћебадима
 природне и плахе

жена је још увек била будна
 обучена
 мушкарац је лежао на кревету где је спавало дете

*имам неш̄ӣо̄ ѿосла у кухињи
 рече тихо и хитро
 враћам се за минӯӣ*

испод незаклоњеног јаког светла мимо чврсте сенке
 лежало је дете

гледајући га испрва мирно мушкарац седе на крај кревета и наже се

сенку је жена била скинула
однела са собом

изнад очврснутих мишица и рамена његов глас се дизао
богато и тужно
у меком бићу жене
хајдемо
хајдемо

руке уроњене у сапуницу клизиле су по плохи белог тањира

УЛИЦА

уска права ведро и мирна била је поплочана
и она се сећала када би се после кише
претварала у блатњав црни канал

тада би она
њена браћа и њене сестре
шљапкали и гацали ципелама без пертли
са крајње припростом намером да се испрљају до браде

док је чекала мушкарца с дететом
док их је посматрала како расту и јачају
као да су израњали из најдубље мрклине океана
кроз светлосне пруге челичних решетки
кроз стешњена и укочена обличја дана
уз речи окомите
тихе довике

РЕЗА

кад би жена само дозволила
пропуштајући кроз раширене прсте
косу црну косу
кроз коју пламињају седе власи

подижући поглед подигнутих колена
на тужном кревету на тугаљивој опрузи
по којем се развукла преостала светлост
последња светлост с прозора
у чијем дуплом стаклу
извири глава мочварне чуваркуће

још је било мало светла у соби
устала је тихо коракком
дошла до врата и подигла резу
сетила се да је још увек недеља
гледајући на измичући сат

очешљала је косу и рамена испред прозора
очију попут ножева
тихо и реско
потрчала је босим ногама
дете се чуло потрчала је дете
у бледој и сигурној измени при скоку
загњуривши главу у дететов трбух

аутомобил се покренуо испод куће
уз шкрипу зупчаника
корака
равномерно

стигао је
жена се лагано придигла на лакат
навлачећи спалу кошуљу

ПРОЛЕЋНИ СУМРАК

гледајући доле у дете
лежало је на избледелој и чистој тканини
подигнуте руке нагоре покрај главе
отворене шаке хватало је
очију полуотворених млечних
дисало је кратко и шиштаво
жена је тихо певала
погледом у његово непомично лице

за бога милога желела му је само добро
тамнећи у бели шапат своје хаљине у ужурбани шапат младунчета

обоје их је потапао пролећни сумрак
то чудесно мало тело
њој из очију
у којем се настанила нежна ускипела сличност с лозом у цвату

МРТВЕ ПАПУЧЕ

служила се креветом
притешњеним уз дечји бели лежај

преко којег је била раширила опрану постељину
пелене круте од врућине
мараме беле плућне марамице

висока бела светлост
на њеним науљеним надланицама
падала је
повремено је треперила
сливајући се на мртве папуче
под точковима дечјих колица

КРИВУЉА

полако је сишла низа степенице
њен профил се оцртавао према небу

с обе стране
поново на сунчевој светлости
ковитлала се бујица голоруких
светлих
као у трку у том тренутку
када је застала
подигла је мишицама корпу у којој је спавало дете
на чијем лицу је подрхтавала топлота светлости
питома кривуља босонога

размишљајући
иша саг
и одговарајући
исто тако
хајгемо

ВОЖЊА

заспала глава детета
на крилу жене
на лицу жене
на укоченом лицу жене
гледала је кроз прозор аутомобила

шкрипа пластике
враћала ју је у седиште
шаком прстима ухватила је дететову руку
која је до малочас лебдела у ваздуху

дечје очне јабучице се заколуташе
трака сунца била је прешла преко њих
развукла се преко жениних груди у тексасу
и нестала

покретне слике равнице
као да су стајале у месту
телефонске бандере су такође стајале
пресецајући видно поље

шешир возача се био искривио
над кукастим
крхким профилем

НА СЕЛУ

била је на селу
смештена на честици земље
до појаса загушеној високим растињем

страга
пружала се утабана стаза
од капије до улаза у кућу

дете је спавало под малим сунцобраном
у лудим дубинама сенке
и у скоро сваком часу
док је свирао ветар преко прљавих флаша украј зида
мислила је на њега тамо доле

средином преподнева

жена се кретала с природом ношена
жена се окренула и почела се расплињати
у светлости
њеном одлучном бујицом

жена је зауставила дисање
држећи врућу лопту под грлом

ТИШИНА

млитаво јој је висила незакопчана кућна хаљина страга
једну опрстењену руку била је спустила на груди
другом је придржавала лонче на шпорету

време је још једном поновило трзај сказаљке
иза залеђене опне сата

увлачила је дах и дуго га држала у себи
прстење јој је тињало жарким одблесцима између валова груди
притајени хропац њених начетих плућа
тутњало је под грлом
и гушило

у соби
мушкарац
иза зида
жена није давала гласа од себе